

സർവ്വസ്വ ത്യാഗികളുടെ ലക്ഷണങ്ങള്

ബാപ്താദ നാലു ഭാഗത്തുമുള്ള സർവ്വ മഹാത്യാഗികളായ, സർവ്വാംശത്യാഗികളായ കുട്ടികളെ കാണുകയായിരുന്നു. ഏതെന്തെല്ലാം കുട്ടികള് ഈ മഹാഭാഗ്യത്തെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നുണ്ട് അഥവാ സമീപത്തെത്തിയിട്ടുണ്ട് - ഇപ്രകാരം സമീപം അതായത് സമാന, ശ്രേഷ്ഠ, സർവ്വാംശി ത്യാഗികളായ കുട്ടികളെ കണ്ട് ബാപ്താദ ഹർഷിതനാവുകയാണ്. സർവ്വാംശ ത്യാഗികളായ കുട്ടികളുടെ വിശേഷത എന്താണ്, ഏതു വിശേഷതയുടെ ആധാരത്തിലാണ് സമീപസ്ഥരും സമാനരുമായി തീരുന്നത്. സാകാര ശരീരത്തിലൂടെ അവസാന വാക്കുകളില് മൂന്നു വിശേഷതകള് കേള്പ്പിച്ചിരുന്നു.

1. സങ്കല്പത്തില് സദാ നിരാകാരി സോ സാകാരി, സദാ വേറിട്ടവരും ബാബക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായ ആത്മാക്കള്.

2. വാക്കുകളില് സദാ നിരഹങ്കാരി അതായത് സദാ ആത്മീയ മധുരതയും വിനയവുമുള്ളവര്.

3. കർമ്മത്തില് ഓരോ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെയും നിർവ്വീകാരി, അതായത് പവിത്രതയുടെ വ്യക്തിത്വമുള്ളവര്.

ഓരോ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെയും മഹാദാനി, വരദാനി. മസ്തകത്തിലൂടെ സർവ്വർക്കും സ്വ സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്മൃതി നല്കുന്ന വരദാനി മഹാദാനി. നയനങ്ങള് കൊണ്ട് ആത്മീയ ദൃഷ്ടിയിലൂടെ സർവ്വർക്കും സ്വദേശം അതായത് മുക്തിയാമവും, സ്വരാജ്യം അതായത് ജീവന്മുക്തിയാമവുമായ തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ ദർശനം ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നവര് അഥവാ വഴി കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ദൃഷ്ടിയിലൂടെ സൂചന നല്കുന്നവര്. ഇതാണ് എന്റെ യഥാർത്ഥ വീടും രാജ്യവും എന്ന് ആത്മാക്കള്ക്ക് അനുഭവപ്പെടും വിധമുള്ള വരദാനം നല്കുന്നവര്. വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴിയും രാജ്യം നേടാനുള്ള വഴിയും ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെയുള്ള മഹാദാനവും വരദാനവും പ്രാപ്തമാക്കി അവര് സദാ ഹർഷിതരാകണം. മുഖത്തിലൂടെ സൃഷ്ടാവിനെയും സൃഷ്ടിയെയും സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കി, സൃഷ്ടാവിന്റെ ആദ്യ സൃഷ്ടിയായ ശ്രേഷ്ഠ ബ്രാഹ്മണ്യം സോ ദേവതയാകുവാനുള്ള വരദാനം നേടണം. അപ്രകാരം കൈകളിലൂടെ സദാ സഹജയോഗി, കർമ്മയോഗിയാകുവാനുള്ള വരദാനം നേടുന്ന ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മധാരി, ശ്രേഷ്ഠ ഫലം പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനുള്ള വരദാനിയാക്കി തീർക്കുന്നവര്. ചരണ കമലങ്ങള് കൊണ്ട് ഓരോ ചുവടിലും ഫോളോ ഫാദർ ചെയ്ത്, ഓരോ ചുവടിലും കോടികളുടെ സമ്പാദ്യം സ്വരൂപിക്കുന്ന വരദാനി. അങ്ങനെ ഓരോ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെയും വിശേഷ അനുഭൂതി ചെയ്യിപ്പിക്കുന്ന വരദാനി അതായത് നിർവ്വീകാരി ജീവിതം. ഈ മൂന്നു വിശേഷതകള് സർവ്വാംശ ത്യാഗിയില് സ്പഷ്ടമായി കാണപ്പെടും. സർവ്വാംശ ത്യാഗിയായ ആത്മാവ് ഒരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള വികാരത്തിന്റെ അംശത്തിനു വശപ്പെട്ടുള്ള ഒരു കർമ്മവും ചെയ്യുക സാധ്യമല്ല. വികാരങ്ങളുടെ രാജകീയ അംശ സ്വരൂപത്തെക്കുറിച്ച് മൂന്നുപും കേള്പ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വലിയ രൂപത്തിലുള്ള വികാരം സമാപ്തമായി, രാജകീയ രൂപത്തിലുള്ള അംശമാത്രം ബാക്കിയിരുപ്പുണ്ട്. അത് ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ. ബ്രാഹ്മണരുടെ ഭാഷ പോലും രാജകീയമായി. അതിന്റെ വിസ്താരം വളരെ നീണ്ടതാണ്. ഞാനാണ് യഥാർത്ഥ്യവും സത്യവും എന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള രാജകീയ ഭാഷക്കു ശബ്ദങ്ങള് ധാരാളമാണ്. തന്റെ ദുർബ്ബലത ഒളിപ്പിച്ചു വച്ച് മറ്റുള്ളവരുടെ ദുർബ്ബലതകളെ തെളിയിക്കുകയും സ്പഷ്ടമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടി വിസ്താരത്തിലേക്കു പോവുക, അതിനു ധാരാളം രാജകീയ വാക്കുകളുണ്ട്. അതും വലിയൊരു നീളമുണ്ടുവാണ്. വാസ്തവമല്ല, പക്ഷെ സ്വയത്തെ തെളിയിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി, സ്വന്തം ദുർബ്ബലതകള് മറച്ചു പിടിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പറയുന്ന മന്മത്താകുന്ന വാക്കുകളാണ് അത്. ആ വിസ്താരങ്ങളൊക്കെ നല്ലതു പോലെ എല്ലാവർക്കുമറിയാം. സർവ്വാംശ ത്യാഗിക്കു വികാരത്തിന്റെ അംശ മാത്രയെങ്കിലും ഉള്ള ഭാഷ ഉണ്ടാകില്ല. മനസാ വാചാ കർമ്മണ, സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തില് നിന്നും വികാരങ്ങളുടെ അംശത്തിനുപരിയായി പോകുന്നവരെ പറയാം സർവ്വാംശ ത്യാഗിയെന്ന്.

സർവ്വാംശ ത്യാഗികള് സദാ വിശ്വമംഗളകാരി എന്ന വിശേഷതയുള്ളവരായിരിക്കും. സദാ ദാതാവിന്റെ കുട്ടി ദാതാവായി മാറി സർവ്വർക്കും കൊടുക്കുവാനുള്ള ഭാവന നിറഞ്ഞിരിക്കും. അല്ലാതെ ഇതാണെങ്കില് ചെയ്യാം, പരിതസ്ഥിതികള് അങ്ങനെയൊന്നെങ്കില് വായുമണ്ഡലം ഇങ്ങനെയൊന്നെങ്കില് ഇത് ചെയ്യാം എന്നായിരിക്കില്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ സഹയോഗം എടുത്ത് സ്വന്തം മംഗളത്തിനുള്ള ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മം ചെയ്യുക എന്നാലർത്ഥം എടുത്തിട്ട് പിന്നെ കൊടുക്കുന്നു, സഹയോഗം എടുത്തു പിന്നെ കൊടുത്തു, എടുക്കലും കൊടുക്കലും ഒപ്പം നടന്നു. പക്ഷെ സർവ്വാംശ ത്യാഗി സ്വയം മാസ്റ്റർ ദാതാവായി മാറി പരിതസ്ഥിതികളെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്ന, ദുർബ്ബലനെ ബലവാനാക്കുന്ന, വായുമണ്ഡലത്തെയും ചിന്തകളെയും തന്റെ ശക്തിയിലൂടെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്ന, സദാ സ്വയത്തെ മംഗളാർത്ഥം ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ആത്മാവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്ന, ഓരോ കാര്യത്തിലും സഹയോഗം അഥവാ ശക്തിയുടെ മഹാദാനം നല്കാനുള്ള സങ്കല്പം ചെയ്യുന്നവരാണ്. അവരുണ്ടെങ്കില് ഞാനിതു ചെയ്യാം, അങ്ങനെയല്ല. മാസ്റ്റർ ദാതാവായി മാറി പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനു ശുഭഭാവനയും ശക്തികളും

കാര്യത്തിലുപയോഗിക്കുന്നവരായിരിക്കും, അതായത് കൊടുക്കുന്ന കാര്യം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായിരിക്കും. എനിക്ക് കൊടുക്കണം, എനിക്ക് ചെയ്യണം, എനിക്ക് മാറ്റണം, എനിക്ക് നിർമ്മാണ കാര്യം ചെയ്യണം. അങ്ങനെയുള്ളവർ കോടിയിൽ ചില അർജ്ജുനന്മാരാണ്, അതായത് അവരിൽ ദാതാവിന്റെ വിശേഷതയുണ്ടായിരിക്കും.

സർവ്വാംശ ത്യാഗി എന്നാൽ സദാ ഗുണ മൂർത്തി. ഗുണ മൂർത്തി എന്നാൽ ഗുണവാനാകണം, സർവ്വരിലും ഗുണം കാണണം. അഥവാ സ്വയം ഗുണമുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ ദൃഷ്ടിയും വൃത്തിയും അത്രയും ഗുണ സമ്പന്നമായി മാറും, അതിലൂടെ സർവ്വരിലും എന്തു ഗുണമാണോ ഉള്ളത് അതു മാത്രം കാണപ്പെടും. അവഗുണം കാണുമ്പോഴും മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴും അത് ബുദ്ധിയിലേക്കു ഗ്രഹിക്കില്ല, അതായത് ബുദ്ധിയിലേക്കു ധാരണ ചെയ്തില്ല. അപ്രകാരം ഹോളി ഹംസങ്ങളായിരിക്കും. കൊക്കിനെ അറിഞ്ഞു കൊണ്ടും അത് ഗ്രഹിക്കില്ല. കൂടാതെ ആ ആത്മാവിലെ അവഗുണം ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും അയാളെ ഗുണവാനാക്കുന്നതിനും സ്വയം പ്രാപ്തമായിട്ടുള്ള ഗുണങ്ങളുടെ ശക്തിയിലൂടെ സഹയോഗിയായിരിക്കും. കാരണം മാസ്റ്റർ ദാതാവിന്റെ സംസ്കാരമുണ്ട്.

സർവ്വാംശ ത്യാഗി സദാ സ്വയത്തെ ഓരോ ശ്രേഷ്ഠ കാര്യത്തിലും- സേവനത്തിലെ സഫലതയുടെ കാര്യത്തിൽ, ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളുടെ ഉന്നതിയുടെ കാര്യത്തിൽ, ദുർബ്ബല അഥവാ വ്യർത്ഥ അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ പരിവർത്തന കാര്യത്തിൽ എല്ലാം താൻ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ആത്മാവാണെന്നു മനസ്സിലാക്കും. സേവനത്തിൽ വിഘ്നമാകുന്നതു കാരണം അഥവാ സംബന്ധ-സമ്പർക്കത്തിൽ യഥാക്രമം ഏതെങ്കിലും ആത്മാവു കാരണം അല്ലെങ്കിലും ഇളക്കം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സർവ്വാംശ ത്യാഗി സ്വയം പരിധിയില്ലാത്ത ആധാരമൂർത്തിയെന്നു മനസ്സിലാക്കി നാലു ഭാഗത്തുമുള്ള ഇളക്കത്തെ അചഞ്ചലമാക്കേണ്ടത് തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കും. അപ്രകാരം പരിധിയില്ലാത്ത ഉന്നതിയുടെ ആധാര മൂർത്തിയാണെന്നു സദാ സ്വയം മനസ്സിലാക്കും. അല്ലാതെ ഇത് ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ കാര്യമാണ്, ഈ സഹോദരിയുടെ, സഹോദരന്റെ കാര്യമാണ് എന്ന് ചിന്തിക്കില്ല. എന്റെ പരിവാരമാണ്, ഞാൻ മംഗളകാരി നിമിത്ത ആത്മാവാണ്. ടൈറ്റിൽ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത് വിശ്വമംഗളകാരിയെന്നാണ് സ്വമംഗളകാരി, തന്റെ സെന്ററിന്റെ മംഗളകാരി എന്നല്ല. മറ്റേയാളിന്റെ ദുർബ്ബലത പരിവാരത്തിന്റെ ദുർബ്ബലതയാണ്. അങ്ങനെ പരിധിയില്ലാത്ത നിമിത്ത ആത്മാവെന്നു മനസ്സിലാക്കും. ഞാനെന്ന ഭാവമില്ല, നിമിത്തമാത്രമാണ്. അതായത് വിശ്വമംഗളത്തിനു ആധാരമൂർത്തിയാണ്, പരിധിയില്ലാത്ത കാര്യത്തിനു ആധാര മൂർത്തിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കും.

സർവ്വാംശ ത്യാഗി സദാ ഏകരസത്തിൽ, ഏകമതത്തിൽ, ഒരു പരിവാരത്തിന്റെ ഒരു കാര്യം - അങ്ങനെയുള്ള ഒന്നിന്റെ സ്മൃതിയിൽ നമ്പർ വണ് ആത്മാവായി തീരുന്നു. സർവ്വാംശ ത്യാഗി സദാ സ്വയത്തെ പ്രത്യക്ഷ ഫലം പ്രാപ്തമാക്കിയ ഫല സ്വരൂപ ആത്മാവെന്ന് അനുഭവം ചെയ്യും. അതായത് സർവ്വാംശ ത്യാഗി ആത്മാവ് സദാ സർവ്വ പ്രത്യക്ഷ ഫലങ്ങളാൽ സമ്പന്നമായ അനശ്വര വ്യക്തിത്വത്തിനു സമാനമായിരിക്കും. സദാ ഫല സ്വരൂപമായിരിക്കും, അതുകൊണ്ട് പരിധിയുള്ള കർമ്മത്തിന്റെ, പരിധിയുള്ള ഫലം നേടുന്നതിന്റെ അല്ലെങ്കിലും ഇച്ഛയിൽ നിന്നും ഇച്ഛാ മാത്രം അവിദ്യയായിരിക്കും. സദാ പ്രത്യക്ഷ ഫലം കഴിക്കുന്ന സദാ ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സുള്ളവരായിരിക്കും. സദാ സ്വസ്ഥരായിരിക്കും. മനസ്സിന്റെ ഒരു രോഗമുണ്ടാവില്ല. സദാ മന്മനാ ഭവ ആയിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള സർവ്വാംശ ത്യാഗിയായി മാറിയോ? മൂന്നു വിശേഷതകളും മൂന്നിൽ വച്ച് സ്വയം ചോദിക്കും- ഞാനേതു ത്യാഗിയാണ്? ഞാൻ എവിടം വരെ എത്തി? എത്ര പടികളിൽ കയറിയിട്ടാണ് ബാപ്സമാന് എന്ന ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നത്? പടികളിൽ അവസാനം വരെയെത്തിയോ അതോ ഇനിയും കുറച്ചു പടികളിൽ വരെ എത്തിയിട്ടേയുള്ളോ? ഏഴു ദിവസത്തെ കോഴ്സിൽ എത്ര ദിവസത്തെ കോഴ്സ് ചെയ്തു. സപ്താഹത്തിന്റെ അവസാനം ഭോഗ് വയ്ക്കണം. അപ്പോൾ ബാപ്സാദയും ഇപ്പോൾ ഭോഗ് വയ്ക്കട്ടെ? നിങ്ങളാണെങ്കിലോ എല്ലാ വ്യാഴാഴ്ചയും ഭോഗ് വയ്ക്കുന്നു. പക്ഷെ ബാപ്സാദ മഹാഭോഗ് അല്ലേ സ്വീകരിക്കുക. സന്ദേശികളിൽ മുകളിൽ വരുന്നതിലേക്കു ഭോഗുമായി വരാറുണ്ട്, ബാപ്സാദയും എവിടെ കൊണ്ടു പോകും! ആദ്യം സ്വയത്തെ ഭോഗായി സമർപ്പിക്കൂ. ഭോഗ് ബാബക്കു മൂന്നിൽ അല്ലേ സമർപ്പിക്കുക. സ്വയത്തെ സദാ പ്രത്യക്ഷ ഫല സ്വരൂപമാക്കി സമർപ്പണം ചെയ്യുമ്പോൾ ആണ് മഹാഭോഗ് ആകുന്നത്. സ്വയത്തെ സമ്പന്നമാക്കി ഓഫർ ചെയ്യൂ. മനസ്സിലായോ. ബാക്കി എന്താണ് ചെയ്യാനുള്ളത്, അത് മനസ്സിലായോ?

ശരി - ഇനി ഒരു പ്രാവശ്യത്തെ കൂടിക്കാഴ്ച കൂടി ബാക്കിയുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ സാകാരത്തിലൂടെയുള്ള മിലന മേളയുടെ, ഈ രൂപരേഖയിലുള്ള മിലനത്തിന്റെ അന്തിമ സമയമാണ്. പ്രോഗ്രാം അനുസരിച്ച് ഇന്ന് സാകാര മേളയുടെ സമാപ്തി സമാരോഹമാണ്, പിന്നീടുള്ള കാര്യങ്ങൾ അപ്പോൾ നോക്കാം. അധികമായി ബാബയുടെ വകയായി ഒരു അവസരം കൂടി ലഭിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ മുഴുവൻ മിലന മേളകളിലെയും സ്വ പ്രാപ്തിയുടെ സാരം എന്താണ്? വെറുതെ കേട്ടതേയുള്ളോ, അതോ ഉളകൊണ്ട് സ്വരൂപത്തിലായോ? ഈ മിലന മേളയുടെ സീസൺ വിശേഷമായി ഏതു സീസൺ കൊണ്ടു വരും? ഈ സീസണിന്റെ ഫലം എന്തായിരിക്കും? സീസണിലുള്ള പഴത്തിനു മഹത്വം കൂടുതലാണ്. ഈ സീസണിൽ എന്താണുണ്ടായത്. ബാപ്സാദയെ കിട്ടി, അതു ശരി തന്നെ. പക്ഷെ ലഭിച്ചു എന്നാൽ സമാനമായി എന്നാണ്. അപ്പോൾ സദാ ബാപ്സമാനാകാനുള്ള ദൃഢസങ്കല്പത്തിന്റെ ഫലം ബാപ്സാദയെ കാണിക്കും, അല്ലേ?

അങ്ങനെയുള്ള പഴം തയ്യാറാക്കിയോ? സ്വയത്തെ തയ്യാറാക്കിയോ? അതോ ഇപ്പോള് വെറുതെ കേട്ടു, ഇനി തയ്യാറാകണം എന്നാണോ? വെറുതെ മിലനം ആഘോഷിച്ചാല് മതിയോ അതോ അങ്ങനെയൊക്കണോ? ഏതുപോലെ മിലനം ആഘോഷിക്കുവാന് ഉണര്വ്വാടും ഉത്സാഹത്തോടും ഓടിയോടി എത്തുന്നു, അതുപോലെ അങ്ങനെയൊക്കുവാനുള്ള വിമാനം പറപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ? വരാനും പോകാനും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നുണ്ട്, പക്ഷെ പറക്കുന്ന കലയില് പോകുന്നതിനു ഒരു പരിശ്രമവുമില്ല. പരിധിയുള്ള കൊമ്പുകള് ഉണ്ടാക്കി അതും പിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്, ഇപ്പോള് ഹേ പറക്കുന്ന പക്ഷി, കൊമ്പുകളൊക്കെ വിട്ടു. സ്വര്ണ്ണത്തിന്റെ കൊമ്പും വിട്ടു. സീതയെ സ്വര്ണ്ണ മാനാണ് ശോക വാട്ടികയിലേക്കു വിട്ടത്. ഈ എന്റെ എന്റെ - എന്റെ പേര്, എന്റെ അന്തസ്സ്, എന്റെ സെന്റര് ഇതെല്ലാം സ്വര്ണ്ണത്തിന്റെ കൊമ്പുകളാണ്. പരിധിയില്ലാത്ത അധികാരം വിട്ട് പരിധിയുള്ള അധികാരങ്ങളെക്കു പിന്നാലെ പോകുന്നു. എന്റെ അധികാരമാണിത്, ഇതെന്റെ ജോലിയാണ് - ഇതില് നിന്നെല്ലാം പറക്കുന്ന പക്ഷിയാകൂ. ഈ പരിധിയുള്ള ആധാരങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കൂ. തത്തക്കളൊന്നുമല്ലല്ലോ, മോചിപ്പിക്കു എന്നു നിലവിളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുവാന്. സ്വയം വിടുകയുമില്ല വിടിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള തത്തക്കളാകാതിരിക്കൂ. വിട്ടാല് വിട്ടു. ബാപ്റ്റാദ ചിറകുകള് തന്നിട്ടുണ്ട്, ചിറകുകളുടെ ജോലി പറക്കലാണോ ഇരിക്കലാണോ? പറക്കുന്ന പക്ഷിയാകൂ, എന്നാലര്ത്ഥം പറക്കുന്ന കലയില് സദാ പറന്നു കൊണ്ടിരിക്കൂ. മനസ്സിലായോ, ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് സീസണിന്റെ ഫലം നല്കുക എന്ന്. ശരി.

ഇപ്രകാരം സദാ പ്രത്യക്ഷ ഫലത്താല് സമ്പന്നരായ, സമ്പൂര്ണ്ണ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കള്ക്ക്. സദാ ബാപ് സമാന് നിരാകാരി, നിരഹങ്കാരി, നിര്വ്വികാരികളായ, സദാ ഓരോ കര്മ്മത്തിലും വികാരത്തിന്റെ അംശം പോലും സ്പര്ശിക്കാതെ ചെയ്യുന്ന സര്വ്വാംശ ത്യാഗികള്ക്ക്, സദാ പറക്കുന്ന കലയില് പറക്കുന്ന പക്ഷികള്ക്ക് ബാപ്സമാന് ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കള്ക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും

പാര്ട്ടികളുമായി :-

മാസ്റ്റര് സര്വ്വശക്തിവാന് സ്ഥിതിയിലൂടെ വ്യര്ത്ഥത്തിന്റെ അഴുക്കിനെ സമാപ്തമാക്കും:- സദാ സ്വയത്തെ മാസ്റ്റര് സര്വ്വശക്തിവാന് ആത്മാവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? സര്വ്വശക്തിവാനെന്ന് സമര്ത്ഥന്. ആരാണോ സമര്ത്ഥര് അവര് വ്യര്ത്ഥത്തിന്റെ അഴുക്കിനെ സമാപ്തമാക്കും. മാസ്റ്റര് സര്വ്വശക്തിവാനെന്ന് വ്യര്ത്ഥത്തിന്റെ പേരോ അടയാളമോ പോലുമില്ല. ഞാന് വ്യര്ത്ഥത്തെ സമാപ്തമാക്കുന്ന സമര്ത്ഥനാണെന്ന ലക്ഷ്യം സദാ വയ്ക്കണം. സൂര്യന്റെ കര്ത്തവ്യം അഴുക്കിനെ ഭസ്മമാക്കലാണ്, അന്ധകാരത്തെ നശിപ്പിക്കലാണ്, വെളിച്ചം നല്കലാണ്. അഥവാ പ്രഭാവത്തില് വരികയാണെങ്കില് ദുര്ബ്ബലനാണ്. അച്ഛന് സര്വ്വശക്തിവാന്, പുത്രന് ദുര്ബ്ബലന്- ഇത് കേള്ക്കാന് പോലും നന്നായി തോന്നുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ട്, സദാ സ്മൃതിയിലുണ്ടായിരിക്കണം ഞാന് മാസ്റ്റര് സര്വ്വശക്തിവാനാണ്. എനിക്ക് ഒറ്റയ്ക്ക് എന്ത് ചെയ്യാന് സാധിക്കും എന്ന് ഒരിക്കലും ചിന്തിക്കരുത്. ഒരാള്ക്ക് അനേകരെ പരിവര്ത്തനപ്പെടുത്താന് സാധിക്കും. അതിനാല് സ്വയം ശക്തിശാലിയാകൂ, മറ്റുള്ളവരേയും ആക്കൂ. ഒരു ചെറിയ വിളക്കിന് അന്ധകാരത്തെ ഇല്ലാതാക്കാന് പറ്റുമെങ്കില് നിങ്ങള്ക്ക് എന്താണ് ചെയ്യാന് സാധിക്കാത്തത്. അതിനാല് സദാ അന്തരീക്ഷത്തെ പരിവര്ത്തനപ്പെടുത്താനുള്ള ലക്ഷ്യം വയ്ക്കൂ. വിശ്വപരിവര്ത്തനത്തിന് മുമ്പ് സേവാകേന്ദ്രത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തെ പരിവര്ത്തനം ചെയ്ത് ശക്തിശാലിയാക്കൂ.

ദമ്പതികളോടൊത്ത് ബാപ്റ്റാദയുടെ കൂടിക്കാഴ്ച:- എല്ലാവരും കുടുംബത്തില് കഴിഞ്ഞു കൊണ്ടും അതിന്റെ ബന്ധനത്തില് നിന്നും വേറിട്ട് ബാബക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവരാണോ? കുടുംബത്തിന്റെ ഒരു ബന്ധനത്തിലും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരല്ലല്ലോ? ലോകമര്യാദകളുടെ ബന്ധനത്തില്, സംബന്ധത്തിന്റെ ബന്ധനത്തില് പെട്ടിരിക്കുന്നവരെ ബന്ധനയുക്തആത്മാവെന്നു വിളിക്കൂ. അതിനാല് ഒരു ബന്ധനവും പാടില്ല. മനസ്സിന്റെ ബന്ധനവും പാടില്ല. ഞങ്ങള്ക്ക് എന്തെങ്കിലും ലൗകികസംബന്ധമുണ്ടെന്ന് മനസ്സില് പോലും വരരുത്. ലൗകികസംബന്ധത്തിലിരിക്കുമ്പോഴും അലൗകിക സംബന്ധത്തിന്റെ സ്മൃതിയില് കഴിയണം. ലൗകികസംബന്ധം നിമിത്തം മാത്രമാണ്, എന്നാല് സ്മൃതിയില് അലൗകികവും പാരലൗകികവുമായ സംബന്ധമായിരിക്കണം. സദാ കമലാസനത്തില് വിരാജമാനായിരിക്കൂ. ഒരിക്കലും വെള്ളത്തിന്റെയോ അഴുക്കിന്റെയോ തുള്ളി സ്പര്ശിക്കരുത്. ആത്മാക്കളോടുള്ള സമ്പര്ക്കത്തില് എത്ര വന്നാലും സദാ വേറിട്ടും പ്രിയപ്പെട്ടുമിരിക്കൂ. സേവനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള സമ്പര്ക്കമാണ്. ദേഹസംബന്ധമല്ല, സേവാസംബന്ധമാണ്. കുടുംബത്തില് സംബന്ധം കാരണമല്ല കഴിയുന്നത്, സേവനം കാരണമാണ് കഴിയുന്നത്. വീടല്ല, സേവാസ്ഥാനമാണ്. സേവാസ്ഥാനമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുമ്പോള് സദാ സേവനത്തിന്റെ സ്മൃതിയുണ്ടായിരിക്കും. ശരി.

വരദാനം :- - വികാരങ്ങളാകുന്ന സര്പ്പത്തെ കഴുത്തിലെ മാലയാക്കുന്ന സത്യമായ തപസ്വിയായി ഭവിക്കൂ.

ഈ പഞ്ചവികാരങ്ങള് ലോകര്ക്ക് വിഷസര്പ്പങ്ങളാണ്, എന്നാല് തപസ്വീ ആത്മാക്കളായ നിങ്ങള്ക്ക് ഈ സര്പ്പങ്ങള് കഴുത്തിലെ മാലയായി മാറും, അതിനാല് നിങ്ങള്

ബ്രാഹ്മണരുടെയും ബ്രഹ്മാബാബയുടെയും അശരീരി, തപസ്വീ ശങ്കരസ്വരൂപത്തിന്റെ ഓർമ്മചിഹ്നത്തിൽ സർപ്പത്തിന്റെ മാല കഴുത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. സർപ്പം നിങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തിൽ നൃത്തമാടാനുള്ള സ്റ്റേജായി മാറുന്നു, അധീനതയുടെ അടയാളമാണ് ഈ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. സ്ഥിതിയാണ് സ്റ്റേജ്. അതിനാൽ അത്രയും വിജയിക്കണം, അപ്പോഴേ സത്യമായ തപസ്വിയെന്ന് പറയൂ.

സ്റ്റോഗൻ:- - പഴയ ലോകത്തിൽ നിന്നും സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നും മരിക്കുന്നതാണ് ജീവിച്ചിരിക്കെ മരിക്കുക.